

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 185.208 van 8 juli 2008
in de zaak A. 185.699/X-13.511.**

In zake : 1. Kenneth BROOS,
 2. Isabella ROMIJN,
 3. de b.v.b.a. KEY CONSULT,
 4. Emmanuel PEETERS,
 5. Myriam PHILIPPO,
 6. Jozef DELLAFAILLE,
 7. Mariëtte DE MEESTER,
 8. Floris VAN GOLEN,
 9. Barend JORISSEN,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat J. ROBBROECKX,
 kantoor houdende te 2610 WILRIJK,
 Jules Moretuslei 374-376

tegen :

de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. DOM,
kantoor houdende te 2580 PUTTE,
Waversesteenweg 81.

tussenkommende partij :

de n.v. MILIEUVERZORGING KEMPEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat C. DAEL,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Amerikalei 122.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het enig verzoekschrift dat Kenneth BROOS, Isabella ROMIJN, de bvba KEY CONSULT, Emmanuel PEETERS, Myriam PHILIPPO, Jozef DELLAFAILLE, Mariëtte DE MEESTER, Floris VAN GOLEN en Barend JORISSEN op 2 november 2007 hebben ingediend, en waarin zij de schorsing van de tenuitvoerlegging vorderen van:

“het besluit van 23 augustus 2007 van de Deputatie van de Provincie Antwerpen houdende verwerping van het beroep tegen het besluit van 18 juni 2007 van het College van Burgemeester en Schepenen van Hoogstraten, waarbij aan de N.V. Milieuverzorging Kempen (...) vergunning wordt verleend tot het bouwen van een industrieel bedrijf voor het verwerken van biomassa, op een terrein gelegen te Hoogstraten, John Lijssenstraat zn, sectie E, nrs. 71/n, 79/b, 82/d, 66/f en 69/m”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 december 2007 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 februari 2008;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. TURKRY, die loco advocaat J. ROBBROECKX verschijnt voor de verzoekende partijen, van advocaat W. SCHELLEMANS, die loco advocaat W. DOM verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat C. DAEL, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. Rechtspleging.

Met een verzoekschrift van 20 november 2007 heeft de n.v. MILIEUVERZORGING KEMPEN gevraagd om in het geding te mogen tussenkomen. Er is grond om het verzoek in te willigen.

2. Over de voorliggende feitelijke gegevens van de zaak

2.1. Bij besluit van 18 juni 2007 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Hoogstraten aan de nv Milieuverzorging Kempen de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een industrieel bedrijf voor het verwerken van biomassa te Hoogstraten, John Lijssenstraat, kadastraal bekend sectie E, nrs. 71/n, 79/b, 82/d, 66/f en 69/m.

2.2. Op 3 juli 2007 stellen de verzoekende partijen administratief beroep in tegen deze vergunning bij de deputatie van de provincieraad van Antwerpen.

2.3. Bij het bestreden besluit van 23 augustus 2007 verwerpt de deputatie het beroep en bevestigt zij het besluit van 18 juni 2007 van het college van burgemeester en schepenen.

3. Ontvankelijkheid

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering.

Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zou zich slechts opdringen indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering vervuld zijn, hetgeen, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is.

4. Over de grondvoorwaarden tot schorsing

4.1. Krachtens artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Luidens artikel 17, § 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State dient de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, eerste lid, 3/ van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten “een uiteenzetting van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen”. Uit deze bepaling volgt dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift duidelijk en concreet dienen aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van

het bestreden besluit ondergaan of dreigen te ondergaan, en dat met nadien bijgebrachte feiten en verklaringen en niet bij het verzoekschrift gevoegde stukken geen rekening kan worden gehouden.

De verzoekende partijen mogen zich in hun uiteenzetting niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaan of dreigen te ondergaan.

4.2. Over het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel

4.2.1. In het verzoekschrift zetten de verzoekende partijen omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel uiteen wat volgt:

“Uit hogerstaande argumentatie blijkt duidelijk dat verzoekers een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zullen moeten ondergaan indien de bestreden beslissing niet geschorst wordt.

Indien het gewoon verloop van de procedure tot nietigverklaring moet gevolgd worden zal de N.V. M.V.K. uiteraard overgaan tot uitvoering van de goedgekeurde werken en zal de gebeurlijke afbraak achteraf moeilijk bewerkstelligd kunnen worden, en zou men verzoekers wellicht rechtsmisbruik verwijten”.

De “hogerstaande argumentatie” uiteengezet onder de hoofding “belang” luidt als volgt:

“Verzoekers lijden bovendien ernstige schade, nu zij allen in de zeer nabije omgeving wonen dan wel eigendommen en kantoren gevestigd hebben.

Waar zij in de onmiddellijke omgeving/buurt wonen (of zoals de heer en mevrouw Broos-Romijn daar binnen afzienbare tijd gaan wonen) zullen zij ontegensprekelijk hinder (lawaaï, geur, verkeer ...) ondervinden van de voorgenomen bouwwerken (c.q. exploitatie) en zij zijn belanghebbende derden.

Meer bepaald hebben de heer Broos, zijn echtgenote en de B.V.B.A. waarvan hij zaakvoerder is het ‘Zwaluwenhof’ of nog ‘De Zwaelmen’ genoemd gekocht. De kantoren van de B.V.B.A. zijn er al gevestigd en ook de heer Broos en zijn echtgenote zullen er binnen enkele maanden gaan wonen. Het park dat rond de gebouwen ligt bestaat uit gazon, loof- en naaldbomen, weiden, doorkruist met talrijke paden, deels omgracht, en diverse vijver- en moeraspartijen met eilandjes.

De heer Peeters en zijn echtgenote bewonen het Kasteel Ter Meren, volledig gelegen binnen het parkgebied dat paalt aan de John Lijssenstraat aan de overzijde van de weg waar de inrichtingsaanvraag a quo gesitueerd is. Het kasteel is omringd door een groot park en is opgenomen in de lijst van geklasseerde gebouwen.

De heer en mevrouw Dellafaille bewonen een oude oorspronkelijke hoeve met bijhorende orangerie. Hun eigendom omvat verschillende hectaren die aangelegd zijn met een unieke parktuin naar het ontwerp van de (ook internationaal) bekende tuinontwerper Wirtz. Het is een parel van tuinesthetiek en landschapsopbouw in samenhang met de woning en aanhorende gebouwen en tot perfecte integratie van het geheel. Het gaat om oude volkomen

regelmatig vergunde gebouwen gezoneerd volgens het gewestplan in agrarisch landschappelijk waardevol gebied. Ook zij palen aan het parkgebied waarin de families Peeters en Broos wonen, in de onmiddellijke nabijheid van de aanvraag.

De heren Van Golen en Jorissen bewonen vergunde gebouwen die eveneens gelegen zijn in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied palende aan de John Lijssenstraat.

Over het landschappelijk waardevol en open karakter van het gebied kan geen twijfel bestaan.

Al de verzoekende partijen wonen (of gaan er binnen afzienbare tijd wonen) in de onmiddellijke omgeving aan de overzijde van de John Lijssenstraat.

Verzoekers hebben derhalve een wettig, rechtstreeks, actueel en onmiddellijk belang bij de nietigverklaring en de schorsing van tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing”.

4.2.2. Onderzoek van het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel

4.2.2.1. In de uiteenzetting in het verzoekschrift die betrekking heeft op het moeilijk te herstellen ernstig nadeel beperken de verzoekende partijen zich ertoe te poneren dat zij “een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zullen moeten ondergaan indien de bestreden beslissing niet geschorst wordt”, zonder enige verdere argumentatie.

4.2.2.2. In de “hogerstaaende argumentatie” die betrekking heeft op hun belang betogen de verzoekende partijen dat zij in de zeer nabije of onmiddellijke omgeving wonen of er kantoren of eigendommen hebben, waardoor zij hinder zullen ondervinden van de voorgenomen bouwwerken (of exploitatie), en beschrijven zij in het kort hun eigendom en benadrukken dat deze gelegen is in parkgebied of landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

In deze uiteenzetting voeren zij enkel aan lawaai-, geur- en verkeershinder te zullen ondervinden van de bouwwerken of de exploitatie. In zover de hinder het gevolg is van het uitvoeren van de bouwwerken is deze beperkt in de tijd. Bovendien worden geen concrete gegevens aangebracht om de ernst ervan aan te tonen. De eigenlijke exploitatiehinder vindt zijn rechtstreekse oorzaak, niet in de thans bestreden stedenbouwkundige vergunning, maar in de milieuvergunning.

4.2.2.3. De uiteenzetting van de verzoekende partijen bevat aldus geen afdoende concrete en precieze gegevens die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten stedenbouwkundige vergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

4.3. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen. Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. MILIEUVERZORGING KEMPEN wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de tussenkomst wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht juli 2008, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.